

РЕШЕНИЕ

№ 24651

гр. София, 25.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **9207** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по жалбата на „Медико –техническа лаборатория Новеламед“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] представлявано от управителя Н. В. чрез процесуалния му представител- адв.Ю. Д.-САК против писмо изх. № 23-1298-2/24.07.2024 г. на директора на РЗОК – С. област, за прекратяване на договор № 231298/01.07.2024 г. за предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащани от НЗОК, потвърдено от управителя на НЗОК с писмо изх. № 20-23-238/02.09.2024 г.

В жалбата са наведени доводи за нищожност, евентуално –унищожаемост на оспорения административния акт, като постановен от материално некомпетентен орган, при неспазване на изискванията за форма, допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие с материалния закон и при превратно упражняване на власт. В тази връзка се сочи, че писмото не съдържа коректно посочване на правно основание за неговото издаване, с което било нарушено изискването за мотивираност на акта.

На следващо място, се твърди, че в случая било допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на оспорващия, тъй като директорът на РЗОК не е уведомил жалбоподателя за започване на производството и не му е предоставил възможност да представи възражения и да даде обяснения.

В жалбата се излагат и съображения, че прекратяването на договора е постановено без да са били събрани всички релевантни доказателства. Директорът на РЗОК не бил съобразил обстоятелството, че жалбоподателят е изменил договора си с РЗОК – П., преди издаване на оспорения акт, поради което и към датата на издаването му, не са били налице основания за прекратяване на договора. Ето защо, атакуваното писмо било издадено в нарушение на материалния закон и при превратно упражняване на власт.

В заключение се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да обяви нищожността, евентуално – да отмени оспорения акт.

В съдебното заседание, проведено по делото дружеството –жалбоподател се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена от съда. Изразява становище, че неправилно е посочено основанията за прекратяване на договора. Претендира присъждане на направените от доверителя му разноски по делото, за които представя списък и доказателства за извършеното им плащане.

Ответникът - директор на РЗОК – С. област, чрез своя пълномощник –юрк.Д. оспорва жалбата и отправя искане към съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли като неоснователна и недоказана. Подборни аргументи в тази насока развива в представени писмени бележки.

Съдът като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема следното от фактическа страна:

По делото не е спорно, че между Националната здравноосигурителна каса, представлявана от директора на Районна здравноосигурителна каса С.-област, в качеството ѝ на възложител и „Медико –техническа лаборатория Новеламед“ ЕООД, представлявана от управителя Н. В., в качеството на изпълнител е сключен Договор № 231298/01.07.2024 г. за предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащани от НЗОК.

На 20.06.2024 г. жалбоподателят „Медико –техническа лаборатория Новеламед“ ЕООД подал заявление с вх. № ЗД-97/20.06.2024 г. за сключване на индивидуален договор с НЗОК за предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащани от НЗОК. Към заявлението били приложени следните документи: удостоверение за регистрация № 638/13.02.2019 г., издадено по реда на Закона за хората с увреждания; декларация от лице, представляващо кандидата, съгласно приложение № 2 от указанието; данни за персонала, работещ в търговския обект, съгласно приложение № 3 от указанието; декларация от лице, представляващо кандидата, съгласно приложение № 8 от указанието; декларация по приложение № 4; пълномощно; удостоверение за банкова сметка; заверена разпечатка от ТР; списък –спецификация на хартиен носител; списък – спецификация на електронен носител.

В цитираните декларации по образец – приложение № 2 и приложение № 3 е декларирано, че в търговския обект, находящ се на адрес: [населено място], ул.Ц. И. Ш.“ № 5 ще работи само едно лице – Р. М. М. –отговорник на обекта, с работно време: четвъртък от 13:00 ч. до 15:00 часа.

След направена служебна справка за дружеството –заявител се установило, че същото има сключен друг договор с НЗОК, чрез директора на РЗОК – П. с № 151397/05.06.2024 г. за търговски обект с адрес: [населено място], [улица] ръководител на обекта Р. М. М. и с декларирано работно време на обекта: всеки

работен ден от 13:30 ч. до 17:30 часа. С оглед на тази констатация управителят на НЗОК с писмо изх. № 20-23-204/17.07.2024 г. е указал на РЗОК – С. област да предприеме действия за своевременно прекратяване на договор № 231298, сключен между РЗОК – С. област и „Медико –техническа лаборатория Новеламед“ ЕООД с регистрационен номер на търговския обект 2300008 с адрес: [населено място], [улица].

На 24.07.2024 г. директорът на РЗОК – С. област издал оспореният в настоящото съдебно производство административен акт – писмо изх. № 23-1298-2/24.07.2024 г., в което посочил, че на основание чл. 20, ал. 1, т.2 от ЗЗО и чл.42, т.16 от Правилника за устройство и дейността на НЗОК, едностранно прекратява сключеният договор с „Медико –техническа лаборатория Новеламед“ ЕООД № 231298/01.07.2024 г. за търговски обект на адрес: [населено място], [улица] отговорник Р. М. М. и регистрационен номер на обекта 2300008. Като основание за прекратяване на договора е посочен чл.28, т.1 от сключения индивидуален договор, тъй като е установено, че същият е сключен в нарушение на изискванията на НЗОК, въз основа на невярно декларираните от изпълнителя обстоятелства.

Издаденият акт е бил обжалван по административен ред пред управителя на НЗОК, който с писмо изх. № 20-23-238/02.09.2024 г. е потвърдил същия.

В съдебното производство са приети като писмени доказателства материалите на административната преписка, както и представените от процесуалния представител на жалбоподателя извадка от регистъра на лицата, осъществяващи дейности по предоставяне на медицински изделия и помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания, писмо до Директора на РЗОК – П. за промяна на работното време, и представените от процесуалния представител на ответника писмени доказателства: Указание към РЗОК за сключване и администриране на договорите за предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащани/доплащани от НЗОК и писмо изх. № 20-00-410/04.10.2024 г. на Вр.и.д. управител на НЗОК.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Оспореното в настоящото производство писмо изх. № 23-1298-2/24.07.2024 г. на директора на РЗОК – С. област представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК. С него е изразено едностранно властническо волеизявление на директора на РЗОК – С. област, в качеството му на административен орган. Актът засяга законни интереси на адресата, поради което за него е налице правен интерес от оспорването. С оглед данните за съобщаване на акта и датата на подаване на жалбата, спазен е и преклузивният 14-дневен срок за оспорване по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В съответствие с изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът дължи извършване на цялостна проверка по чл. 146 от АПК на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът с издаване на актове от категорията на процесния такъв.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – директор на РЗОК – С. област, действащ при спазване на териториалния обхват на правомощията и

предоставената му от закона материална компетентност, съгласно чл. 20, ал. 1, т.2 и т. 4 от ЗЗО. Актът е издаден в задължителната по закон писмена форма - чл. 59, ал. 2 АПК, съдържа фактически и правни основания за издаването му, с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, и е постановен при спазване на административно-производствените правила. Същият съдържа фактическите обстоятелства, които са обусловили съдържанието на волеизявлението на издателя и не страда от пороци, които да обосновават неговата нищожност. Поради изложеното в случая не са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1, т.2 и т. 3 от АПК.

Съдебната проверка по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК за противоречие на оспорения акт с материално-правните разпоредби се извършва въз основа на мотивите, изложени в административния акт и данните по административната преписка. В тази връзка предмет на контрол представлява преценката на административния орган за прекратяване на сключения индивидуален договор с жалбоподателя. Като правно основание за прекратяване на същия е посочен чл.28, т.1 от договора, според който: „Възложителят прекратява договора без предизвестие с писмено уведомление, когато се установи, че договорът е сключен в нарушение на изискванията на НЗОК, въз основа на невярно деклариран от изпълнителя обстоятелства“. В случая се касае за прекратяване на сключения договор без предизвестие, поради което неоснователно се явява възражението в жалбата, че жалбоподателят не е бил уведомен за започналото административно производство и е бил лишен от възможността да направи възражение и да представи доказателства.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че правилно е приложен материалния закон, тъй като релевантната дата, към която следва да се прецени наличието на прекратително основание по смисъла на чл.28, т.1 от индивидуалния договор е датата на сключване на договора, а не датата на издаване на ИАА /оспореното писмо/, поради което неоснователно се явява възражението на жалбоподателя, че към датата на издаване на оспорения акт са отпаднали основанията за прекратяване на договора, тъй като същите са били налични към датата на сключването му -01.07.2024 г. (декларираните от дружеството неверни данни относно работното време, в което ще се изпълнява сключеният договор). Към процесната дата -01.07.2024 г. е бил в сила сключеният между дружеството –жалбоподател и РЗОК – П. договор с № 151397/05.06.2024 г. за търговски обект с адрес: [населено място], [улица] ръководител на обекта Р. М. М., с декларирано работно време на обекта: всеки работен ден от 13:30 ч. до 17:30 часа. Ето защо, към тази дата е налице деклариране на неверни данни, свързани с работното време на отговорника на обекта – Р. М. (четвъртък от 13:00 до 15:00 часа). Последният е поставен в обективна невъзможност на изпълнява служебните си задължения едновременно в два търговски обекта, находящи се в две различни населени места –гр. П. и [населено място].

Действително, видно от представеното от процесуалния представител на дружеството –жалбоподател писмо от 16.07.2024 г. „Медико –техническа лаборатория Новеламед“ ЕООД е уведомило директора на РЗОК – П., че променя работното време на обект № 1500020, находящ се в [населено място], като обектът няма да работи в четвъртък, но това е извършено постфактум – след датата на сключване на индивидуалния договор с РЗОК – С. област.

Като неоснователно се преценява и възражението на жалбоподателя, че в конкретиката на настоящия казус следвало да намери приложение разпоредбата на чл.24б от договора, сключен между дружеството –жалбоподател и РЗОК- С. област,

където в точки от 9 до 15 били предвидени различни нарушения, свързани с работното време. Цитираните нарушения следва да бъдат установени по време на работа на обекта – същият да работи извън рамките на установеното работно време, да не работи повече от 30 дни в рамките на една календарна година, поради отсъствие на отговорника и др. и същите са основание за налагане на предвидената в съответната норма финансова неустойка, а не представляват изисквания във връзка със сключване на договора с НЗОК, респ. не представляват основания за неговото прекратяване.

Само за пълнота на изложението, съдът намира за необходимо да посочи, че твърдяните от процесуалния представител на ответника нови обстоятелства, описани в писмо изх. № 20-00-410/04.10.2024 г. на управителя на НЗОК, а именно наличие на публични задължения на дружеството –жалбоподател, са неотнормирани към предмета на настоящия спор, поради което и няма да бъдат коментирани от съда.

По изложените съображения съдът приема, че при издаване на оспореното писмо не е допуснато нарушение на материалния закон. Ето защо, предвид всички гореизложени аргументи, оспореният акт не страда от сочените от жалбоподателя пороци и като законосъобразен административен акт не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски. Неговият процесуален представител, обаче до приключване на устните състезания не поиска присъждането на такива, поради което и съдът не дължи произнасяне в тази насока. С оглед изхода на делото неоснователно е искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Медико–техническа лаборатория Новеламед“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] против писмо изх. № 23-1298-2/24.07.2024 г. на директора на РЗОК – С. област, за прекратяване на договор № 231298/01.07.2024 г. за предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащани от НЗОК, потвърдено от управителя на НЗОК с писмо изх. № 20-23-238/02.09.2024 г.

ОСТАВЯ без уважение искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: